

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 70 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 52 (V, KF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Tredje behandling af lovforslag nr. L 194: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Effektivisering af asylsagsbehandlingen i Flygtningenævnet, rådgivning af asylansøgere, overførsel af opgaven med at afhøre asylansøgere fra politiet til Direktoratet for Udlændinge, optagelse af fingeraftryk af asylansøgere m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 4/4 95. Første behandling 18/4 95.
Betænkning 23/5 95. Anden behandling 31/5 95.
Tillægsbetænkning 31/5 95).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Her mellem anden og tredje behandling er der stillet en række ændringsforslag af SF og Enhedslisten. Jeg skal meddele, at Socialdemokratiet stemmer imod disse ændringsforslag.

Jeg skal kun komme med en kommentar til et enkelt af dem, nemlig ændringsforslag nr. 2.

Jeg forstår, at det er forslagsstillernes hensigt med dette forslag at opnå den størst mulige overensstemmelse med menneskerettighedskonventionen, og ud fra det synspunkt har de så ønsket bilag fra henholdsvis Udenrigsministeriet og hr. Ole Espersen optrykt, fordi disse bilag giver udtryk for, at frihedsberøvelse skal ske efter konkret og individuel prøvning.

Jeg har ikke noget imod, at man optrykker bilag i betænkningen, men jeg er dog lidt forundret over, at man gør det just i denne situation.

Socialdemokratiet er meget enig med forslagsstillerne i, at frihedsberøvelse skal ske efter en konkret og individuel vurdering, men det behøver man altså ikke at optrykke bilag for at opnå; det ville være alt nok at læse § 1, stk. 5, hvor det står fuldstændig klart og utvetydigt formuleret.

Jeg gav ved andenbehandlingen udtryk for mit partis syn på den udlændingelov, vi nu om lidt vedtager, nemlig at den giver en række opstramninger, som er nødvendige for at kunne gennemføre en hurtigere sagsbehandling – først og fremmest af hensyn til asylansøgerne.

Men jeg gav også udtryk for, at det er en ganske restriktiv lov, som på en lang række punkter næppe kan strammes yderligere, hvis vi da ikke vil i konflikt med en række andre hensyn.

Lad mig føje til, at vi igennem 5-6 år har haft utallige lejligheder til at drøfte vores udlændingepolitik. Mange aspekter har ved disse lejligheder været taget op, men efter min erindring har der hele vejen igennem været én ting, som Socialdemokratiet og SF har været enige om i alle debatterne, og det har været, at de lange sagsbehandlingstider er aldeles umenneskelige set i relation til de mennesker, det konkret drejer sig om.

Den enighed har været flot og god. Hvad der unægtelig er mindre flot og ikke mindst mindre flatterende er, at jeg i dag kan konstatere, at SF ved hver eneste af de senere års ændringer blot har sagt nej.

Det er efter min vurdering legitimt at sige nej til konkrete forslag om ændringer; men det er efter min vurdering usmageligt at fastholde, at man som målsætning har kortere sagsbehandlingstider, når man ikke en eneste gang igennem disse mange behandlinger af udlændingeloven kommer med bare et eneste forslag til, hvorledes man rent faktisk skal forkorte sagsbehandlingstiden.

Det er uendelig få gange i de mange år, jeg har været medlem af Tinget, jeg har taget ordet moral i min mund, men efter 5 år som retspolitisk ordfører føler jeg nu trang til at sige, at jeg opfatter SF's mange ord om hensynet til asylansøgerne og deres vanskelige ventetid som et ubehageligt udtryk for dobbeltmoral. Det er nemt at slå fast, at de skal have kortere ventetider, men det er utrolig billigt, når man ikke en eneste gang peger på, hvordan det skal gøres,